

dr. Adama, ki je bil kot vseučiliški profesor suspendiran. V pojasnilo duha, v katerem se danes vlada v Nemčiji, naj še služijo besede, ki jih je dne 22. januarja govoril bavarski prosvetni minister Schemm v Augsburgu pred 2000 učiteljev. Po uradnem poročilu je g. minister med drugim rekel: »Vlada dobro ve, da narodno-socialistična država še ima veliko nasprotnikov bodisi v gospodarstvu, bodisi v spovednici. Ne homo mirovali, dokler docela ne iztrebimo teh škodljivcev.« Tako divja kljukasti križ proti Kristusu, njegovemu križu in njegovi cerkvi. Kako se godi zvestim služabnikom Kristusovim, dokazuje narodno-socialističen napad na znanega neuklonjivega münchenskega škofa kardinala g. dr. Faulhaberja. Padla sta dva ostra strela iz karabinke v nadškofovo sprejemnico. Krogle so okno razbile ter obtičale v nasprotni steni. Kardinal ni bil zadet, ker je par trenutkov prej zapustil sprejemnico.

Spreobrnitev v Konnersreuthu. V trgu Konnersreuthu na Bavarskem blizu čehoslovaške meje živi Terezija Neumann, ki je znana po celem svetu. Njen svetovni sloves ni utemeljen ne v visokem rodu, saj je hči preprostih staršev iz ljudstva, niti v bogastvu (siromašna je s starši vred), niti v visoki izobraženosti (ima izobrazbo preprostega kmečkega dekleta). Po vsem svetu je znana radi tega, ker že od l. 1926 ničesar ne uživa (gre pač vsak dan k sv. obhajilu) in ker ob petkih doživlja trpljenje Kristusovo, pri čemer ji tečejo po obrazu in drugih organih krvave srage ter dobiva znamenja Kristusovega trpljenja. Zdravniki, tudi nekateri slovenski, se trudijo, da bi te pojave raztolmačili z naravnimi razlogi. Doslej to ni nobenemu uspelo v zadovoljivi meri. Ali so ti pojavi nadnaravni in čudežni, o tem soditi je stvar katoliške cerkve, ki pa doslej svoje sodbe ni izrekla. Kar pa zanima tudi širši čitateljski krog, so razne spreobrnitve, ki so se zgodile v Konnersreuthu. Tako se je spričo življenja in trpljenja Terezije Neumann spreobrnil, kakor smo že poročali, h katoliški veri žid Rothschild, po poklicu lekarnar. Dal se je krstiti ter postal katoliški duhovnik ter je kot vnet duhovnik umrl. V Konnersreuthu se je spreobrnil h katolicizmu protestant dr. Gerlich, sloveči nemški novinar, ki je tudi spisal dve knjigi o Tereziji Neumann. Ko je v Nemčiji zavladal narodni socializem, so ga napadali oddelki te stranke kot velikega nasprotnika hitlerizma vrgli v ječo, kjer mora še vedno trpeti nezno telesne in duševne muke. Zadnji čas poročajo časniki o spreobrnjenju gospe Ane Schädler iz Essena, ki je stara 63 let. Ko je bila stara 16 let, je odpadla od katoliške vere ter postala fanatična komunistinja. Pozneje je v komunistični stranki zavzemala važno mesto ter velikokrat nastopala na političnih zborovanjih kot strastna govornica. Pred tremi leti je o priliki komunističnega obhoda v Essenu slučajno opazila neko sliko iz filma »Terezija iz Konnersreutha«. Odločila se je, da gre v Kon-

PRI ODPRTIH HEMOROIDIH

je znanstveno ugotovljeno, da »Fitonin« zelo ublažuje bol ter razkužuje rane in odstranjuje vnetje, srbečico in bolenje. Steklenica Din 20.— v apotekah. Poština s povzajem 2 steklenici Din 50.— Poučno knjižico šte. 18 brezplačno pošlje Fiton dr. z o. j., Zagreb I-78.

nersreuth, da bi odkrila tamošnje »goljufije«. Pa se je drugače zgodilo. Pod vtisom tega, kar je videla na Tereziji, se ji je vrnila vera. Prosil je za sprejem v katoliško cerkev. Sedaj je vnet katoličanka ter rada pripoveduje, na kako čudovit način jo je božja previdnost zopet pripeljala h Kristusu, od katerega je bila odpadla.

Nekaj o testamentu. V Washingtonu v Zedinjenih državah Severne Amerike izhaja katoliški list, ki nosi naslov »Družinski list«. V njem piše pater Markert o zadevi, ki smo jo zapisali kot naslov tej beležki. Besede, ki jih »Družinski list« objavlja izpod peresa tega znamenitega ljudskega pisatelja in govornika, veljajo tudi za naše razmere. Pater Markert namreč piše med drugim: »Koliko naših katoličanov

misli na to, da bi se v svojem testamentu spomnili Boga, cerkve, misijonov, ubogih in pa katoliških časnikov?! Nedavno je neki razborit človek pregledal 60 testamentov, bodisi katoličanov, bodisi nekatoličanov, ter objavil o tem svojo sodbo. Meni žal niso na razpolago številke o katoliških ter nekatoliških zapustnikih. Znano pa mi je, da je bilo na nekatoliški strani za dobrodelne namene testamentarično sporočenih 17 milijonov dolarjev, za nekatoliške izobraževalne ustanove 47 milijonov dolarjev, za katoliške dobrodelne namene pa samo 121.000 dolarjev in za katoliške prosvetne svrhe 143.000 dolarjev. Če je tudi katoličanov veliko manj, nego je število drugovercev, vendar ni nobenega sorazmerja, ako prosmatramo navedene številke. Nekaj torej ni prav. Ali manjka praktičnega udjestvovanja vere, katero izpovedamo v srcu ali z ustnicami? Ali ni dovolj razumevanja za važnost dobrodelnosti? Ali visimo preveč s srcem na premoženju in denarju, kakor da bi ga mogli vzeti s seboj v grob? Ali je to izraz, da nič ne mislimo? To so vse odprta vprašanja.«

† Duh. svetnik M. Petelinšek

Iz življenja in delovanja rajnega.

Dne 2. februarja ob ¾ na 8. uro zvečer je zatisnil za vedno oči v mariborskem stolnem župnišču po daljši bolezni g. duh. svetnik in meščanskošolski katehet Martin Petelinšek.

Rajni se je rodil 19. III. 1879 v Ločah pri Poljčanah. Po končani gimnaziji je stopil v mariborsko bogoslovje in je prejel mašniško posvečenje 20. 7. 1902. Kaplanoval je na Vranskem ter v Gornjem gradu, odkoder je prišel na težavno katehetsko in kaplansko mesto k Sv. Magdaleni v Mariboru. Mesec februarja 1909 je bil nastavljen za stolnega kaplana. Leta 1911 je bil imenovan za meščanskošolskega kateheta, kar je tudi ostal do svoje mnogo prerane smrti. Poleg katehetske službe na meščanskih šolah je podučeval verouk tudi na mariborski Vinarski in sadjarski šoli.

V najlepši moški dobi umrl je bil dobro znan celemu Mariboru, kjer je plodonosno deloval kot dušni pastir na prižnici in v službi vestnega kateheta v šoli blizu 29 let. Malodane vsak odrasel Mariborčan in Mariborčanka sta hodila k g. Petelinšku v šolo in ga bosta ohranila v najboljšem ter trajno hvaležnem spominu.

Blagopokojni je bil vesele narave, postrežljiv in vsikdar na uslugo, če ga je kateri od tovarišev poprosil za pomoč izven njegove itak težavne službe na prižnici ter v spovednici. Čislali ter iskali so ga kot govornika in ga bode baš na prižnici pogrešala naša stolna cerkev.

Z mirno vestjo lahko trdimo, da blagi in družabni Martin ni imel v celem

Mariboru nasprotnika, kaj še le sovražnika!

G. Martin na zadnji poti.

Rajnega g. svetnika so položili na mrtvaški oder v stolnem župnišču, kjer je preživel srečno toliko let. Ljudske množice so hodile kropit priljubljenega gospoda, da je bilo župnišče oblegano od vseh strani, ki so hoteli še enkrat videti blagega g. Martina.

V nedeljo popoldne ob dveh se je napolnil Slomškov trg pred župniščem z zastopniki civilnih oblasti, z učitelstvom, učenci meščanske šole in Mariborčani. Pogrebne molitve pred župniščem je opravil sam prevzvišen ob asistenci kapitlja, duhovščine ter bogoslovcev. Po odpeti žalostinki, ki jo je pelo na trgu in na koro v stolnici pevsko društvo »Maribor«, je pričel dolgi spreved v cerkev, kjer so opravili duhovniki pod vodstvom škofa mrtvaške večernice. G. monsignor I. Vreže je kratkih, jedrnatih in ganljivih besed orisal življenje ter delovanje blagopokojnega in se poslovil od njega.

Ob krsti je odpel škof z duhovniškim zborom zadnje mrtvaške molitve, h kateri je prevzel vodstvo dolgega spreveda g. stolni župnik. Kdor je videl Petelinškov spreved, je moral priznati, da je tako številno spremstvo na zadnji poti imel v Mariboru edino pred leti umrli g. profesor dr. A. Medved. — Sprevedu so bile vse najodličnejše osebe iz Maribora in iz Celja je prišel predsednik upravnega sodišča g. dr. Prenek, ki je bil pokojnikov šolski tovariš ter prijatelj.

Ob odprtem grobu so se ganljivo poslovili od rajnega g. stolni župnik M.

Umek, ravnatelj deške meščanske šole g. D. Humek, ki je pomenljivo slikal g. Martina kot vestnega vzgojitelja mladine in najboljšega tovariša.

Globok in pretresljiv utis so napravile na vse navzoče poslovilne besede enega od učencev in zadnja žalostinka, katero so res lepo zapeli učenci zavoda, na katerem je rajni tako dolgo s toliko ljubeznijo ter z uspehom deloval.

Zapustili smo magdalenski mirodvor, na katerem bo snivalo truplo dobrega g. Martina med pred njim umrliimi duhovniki v zavesti: Posodili smo zadnjo pot vzgojitelju mladine, ki je bil tolikanj blaga in pri vseh priljubljena duša in sedaj gotovo uživa pri vsemogočnem Plačniku zaslužen plačilo!

R. I. P.!

Osebne vesti.

Smrt šolske sestre. V samostanu mariborskih šolskih sester je umrla v starosti 59 let sestra Gerarda Horvat. Vršila je v samostanu službo kuharice. Rojena je bila pri Sv. Ani na Krembergu in bila preoblečena dne 15. avg. 1903. Blagi rajni, svetila večna luč, — preostalim naše sožalje!

Nesreče.

Smrtno je povozil tovorni vlak v Zabnici pri Škofji Loki šolskega slugo iz Kranja Vrtovška.

STRAŠNA NESREČA VIŠINSKEGA BALONA.

Rusi so pripravljali v zadnjem času povsem na tihem drugi dvig z balonom v izredne ali stratosferne višine. Dolej so namreč vsi tozadevni poleti uspeli: Belgijcu Piccardu, Amerikanecem in enkrat v Moskvi.

Dne 30. januarja se je dvignil z malega letališča Mazilov v bližini Moskve v polni tišini ruski balon »Sirius«.

Balon je imel prostornine 24.090 kub. metrov. Gondola je bila v obliki krogle in njena prostornina je znašala 6.5 kub.

metrov, premer 2.4 m. Opremljena je bila s tremi stranskimi okni, ki so se neprodinno zapirala, in z oknom na spodnji strani za fotografiranje in opazovanje. Balon je imel vse mogoče priprave ali aparate za merjenje pojavov v izrednih zračnih višinah.

V gondoli so bili trije: poveljnik ekspedicije, 36letni Pavel Fedosjenko, ki je bil prvotno delavec, a sedaj že inženir pri ruski zrakoplovni družbi »Osoviahim«. Kot drugi je bil v gondoli 35letni inženir Andrej Vasjenko, strokovnjak za zrakoplovstvo; tretji pa 24letni letalec Ilja Usiškin.

Balon se je dvignil omenjenega jutra zelo naglo. Ob 9.20 uri predpoldne so sporočili letalci po radiju, da so dosegli višino 20.000 m. Ob 10.59 so beležile njihove merilne naprave 20.600 m. S to višino je bil dosežen nov višinski svetovni rekord. Ko je bil balon rekordno visoko, je dospelo od letalcev zadnje sporočilo, da so se začeli spuščati na zemljo. Zadnja vest z balona je dospela ob 11.50 dopoldne in javila, da so odprli letalci rezervne zaloge kisika. Od takrat naprej so bili zastoj vse poskusi, da bi dobili z balonom ponovno brezžično zvezo. Vse ruske radio-postaje so iskale zvezo v domnevi, da se je pokvarila na balonu radijo-naprava, ali da je zajel balon pri spuščanju močen zračni tok in ga odtiral bogznaj kam v neobljudene ter nedostopne kraje. Obstojala je tudi možnost, da je pošel letalcem kisik, vsled česar so se onesvestili in se ne morejo javiti.

Oblasti so izdale povelje, da morajo vsa vojaška letala na poizvedovanje za balonom. In res, več tisoč ruskih letal se je dvignilo v zrak in začelo iskati balon po ogromni majki Rusiji, a so bila prvotno vsa kroženja zaman.

Po dolgotrajnem iskanju, katerega se je udeleževalo več manjših balonov, so zadeli dne 31. januarja, med 14. in 16. uro popoldne, na kraj, kjer se je spustil balon »Sirius« na zemljo. In ta kraj je več nego 200 km od Moskve, ne daleč od vasi Potisklostrog, nekaj km južno od mesta Kobovskina. Tukaj je

Vladar Italije Mussolini na smučeh v Alpah.

ležala samo gondola, balona ni bilo nikjer. Ko so odprli aluminijsko gondolo s silo, so našli v njej mrtve vse tri letalce. Vsi trije so bili hudo poškodovani. Eno truplo je bilo razmesarjeno do nepoznanja. Vsi merilni in drugi aparati v gondoli so bili popolnoma razdejani.

Očividcev strašne nesreče ni bilo. — Dva kmeta iz bližnje vasi trdita, da sta čula ob času nesreče močne puke, ki so oznanjali eksplozijo. Iz Moskve se je odpravila na kraj nesreče uradna komisija, da ugotovi: kako in zakaj je tokrat prvič tako grozno ponesrečil stratosferni balon?

Pregled dosedanjih posrečenih dvigov v stratosfero: Leta 1927 se je H. C. Gray dvignil 12.950 m v zrak, slavni Piccard leta 1931 15.780 m in leta 1932 16.500 m. Lansko leto so se Rusi Birnbaum, Prokopjev in Godunov dvignili 19.000 m v zrak. Američan Settles jih ni prekosil, ker se je povzpел le 17.500 metrov visoko.

Italijansko letalo ponesrečilo ob obali Brazilije. Italijansko letalo »Savoia« se je dvignilo dne 27. januarja zjutraj v Rimu za polet v Buenos Aires v Argentini. Polet je imel tri vmesne pristanke in bi naj bil poskus za redno zračno službo med Italijo in južno

Georges Alexandre, za Staviskem drugi francoski velegoljuf, ki je opeharil razne stranke ter podjetja za 200 milijonov frankov. Slika nam predstavlja sleparja, kako zakriva obraz pred fotografii.

Novo 10tonsko vodno letalo, ki bo prevažalo potnike med Francijo in Afriko.